

עניינים נחוצים

ממורנו הגר"י טשזנר שליט"א

סימני ליל הסדר

קדש, וקודם הרחיצה הראשונה יאמר: ורחץ, וכן כל הסדר עד נרצה יאמר ג"כ בפה מלא: נרצה. ומהראוי להודיע לאנוש כערכי, כי כל הסדר של הלילה הזה הוא ע"פ הגמרא הקדושה, ונתקן עפ"י תקון וסדר העולמות העליונים הקדושים. ומי שהאיר לו השם עיני שכלו ומעיין בכתבי האריז"ל, יראה מגודל התיקונים הנוראים של כל הסדר, וכו'. והעיקר שיכוין בכל דבר, שהוא עושה נחת רוח ליוצרו ובוראו ית"ש, ויעשה כל דבר בשמחה עצומה, ורחמנא לבא בעי, עכ"ד.

(ה) הגר"ח פלאגי זצ"ל בספרו מועד לכל חי (סימן ד' אות כ"ט) כתב, שהוא פירש בסימן זה חמשה וששה אופנים. והביא שם שנים מהם.

אחד לרמוז לי"ד טעמים שבשבילם נכנסו לכור הברזל לפרעה במצרים, והשני כנגד י"ד טעמים שזכינו לצאת ממצרים קודם הזמן ע"ש בנועם דבריו ואכמ"ל.

[**מה**] שהיסוד ושורש העבודה כותב שהם חמש עשרה סימנים, ואולם הגר"ח פלאגי כותב שהם ארבע עשרה, הוא משום שהראשון מונה הסימן 'מוציא מצה' לשנים והשני מונה אותם כאחד].

(ו) **רבים** נוהגים שבעל הבית מכריז לפני עשיית כל מצוה בליל הסדר את הסימן שלה. וכמו שכתב בספר יסוד ושורש העבודה, הנ"ל.

(ז) **בהגדת** 'ויגד משה' הביא שבספר האורה (סוף הלכות פסח) כתב: למען לא ישנה אדם בסדר תיקון הפסח כתיקון רבותינו יגרוס לו מסורת הללו מטעם רבינו הגדול וכו', [ומביא שם סימן אחר].

והוא כתב טעם נוסף לאמירת הסימנים לפני קיום כל מצוה שביליל הסדר, כי כל דבר שבקדושה צריך הכנה והזמנה, כמו שהביא המג"א ריש סימן קצ"ב מהזוהר, ולכן נוהגים לומר לפני ברכת הזמון "רבותי נברך" וכדומה. ולכן גם בליל הקדוש הזה תקנו קדמונינו ז"ל סימנים למצוות התלויות בו, ועל ידי אמירתן בפה מלא לפני קיום כל מצוה, הוי כמזמן עצמו אל הקדושה.

(ח) **עוד** כתב שם בהגדת ויגד משה: שרבים נוהגים לומר כל הסימנים יחד לפני הסדר (לכד מה שאמרים שוב כל א' במקומו), ונראה דנכון לעשות כן, כדי לעורר תשומת לב התינוקות על כל מה שנעשה בלילה הזה ואז שפיר יקשה מה נשתנה הלילה הזה, מאחר ששמע על סימני הסדר מקודם, עכ"ל. אכן אין מנהגינו כן.

(א) **ליל** ראשון של חג הפסח נקרא ליל הסדר, כי מקיימים אז מצות רבות עם פרטים רבים, וצריך לעשות את הכל על הסדר. ובחלק מן הדברים הסדר מעכב. ואף שברוב מן הדברים אין הסדר מעכב, אבל מ"מ לכתחילה גם אותם צריכים לעשות כפי הסדר שקבעו חז"ל. ועוד שאם משנים הסדר יש הלכות מסובכות איך לנהוג הלאה, ורוב האנשים אינם בקיאים מה לעשות, לכן חשוב שלא להתבלבל. ולכן תיקנו הקדמונים סימנים, כדי לזכור את הסדר.

(ב) **גדולים** רבים הביאו סימנים שונים, ישנם סימנים קצרים וישנם סימנים ארוכים. ובספר האבודרהם (בסדר ההגדה) הביא ששה סדרי סימנים קצרים. אבל בשו"ת מהרש"ל (סימן פ"ח) הביא מגדול אחד סדר סימנים ארוך עם פירוש, וכתב שעוד שכמה גדולים כתבו סדרי סימנים ארוכים עם פירוש.

וכתב שנשאל, מדוע גדולים אלו עשו רשימות אלו שצריך אומן להולמן, כי לכא' היה טוב יותר לקצר כדי שיהיו הדברים מובנים בקלות. וביאר שבכוונה עשו כן, ומדעת כיוונו לכך לעשות חרוזות ומליצות כעין שיר, על דרך רוב חדות ושמחה של אותה הלילה, ולהשתעשע עד שיעבור השינה מעל פניו, ולהיות עוסק ושומר רוב הלילה בליל שמורים. ועוד כיוונו בזה על דרך הפסוק 'השיר יהיה לכם כליל התקדש חג פסח' דמשמע שהכל יהיה בשירות ובנעימות, עכת"ד.

(ג) **והתקבל** ברוב תפוצות ישראל (בין בני אשכנז ובין בני ספרד ובין עדת התימנים) הסימן הראשון שהביא האבודרהם של קדש ורחץ וכו', המובא במחזור ויטרי (הל' פסח סימן ס"ה) בשם רש"י [כן הבינו מחברים רבים שהרי מביאו בשם רבינו שלמה בר יצחק, שזה היה שמו של רש"י. אכן יש לעיין בזה כי כשמביא המחזור ויטרי דברי רש"י מביאים בשם כינויו 'רש"י', ואולי רבינו שלמה זה היה גדול אחר עם אותו השם של רש"י. ובכל אופן סדר זה הוא מזמן הראשונים, שהרי רבינו שמחה בעל המחזור ויטרי נחשב כתלמיד של רש"י]. ויש המייחסים אותו לרבינו שמואל מפלייזא, מבעלי התוספות (עיון תפלה).

(ד) **וכתב** בספר יסוד ושורש העבודה (שער ט' - שער הצאן - בתחילת פרק ו', בסדר ההגדה) וז"ל: סימנא מילתא היא בהני חמשה עשר מלות של הסדר קדש ורחץ כו', כי נרמזו בו סודות גדולים ונפלאים מאוד. וע"כ בעבודה זו יאמר גם סימניה בפה מלא, דהיינו קודם הקידוש יאמר בפה מלא:

ראש הישיבה מרנא רבי חיים הכהן קמיל זצוק"ל

ליתן פתחון פה לבעלי תשובה¹

ציבור שחטא ואין להם מליץ יושר כמו משה רבנו היאך יקבלו את תשובתם.

אכן, באמת בכל דור ודור יכול להיות מליץ יושר כמו משה רבנו. הנה הג"ר אליהו לאפיאן זצ"ל, היה רגיל לומר, כשהיה נכנס בערב יוה"כ לישיבה (בשם הגרש"ז מקלם זצ"ל), כי מי שמקבל על עצמו קבלות ומצליח לעמוד בהם למרות כל הרוחות שנושבות מסביב, יש לו דרגה של עבד נאמן כמו משה רבנו². זאת אומרת שאפילו בדור כשלנו, שייך שיהיה לאחד ניצוץ של משה רבנו. אחד כזה יכול להיות מליץ יושר עבור ציבור שחטא.

ובלא"ה נראה פשוט, כי הרי כשמשה רבנו התפלל על בני ישראל לאחר חטא העגל, אז הוא חידש ותיקן י"ג מידות של רחמים, ואז אמר לו הקב"ה, "כל זמן שישראל חוטאים יעשו לפני כסדר הזה ואני מוחל להם", כדאיתא בר"ה (י"ז ב', מימרא דרבי יוחנן), ועוד איתא שם, "אמר רב יהודה ברית כרותה לשלש עשרה מדות שאינן חוזרות ריקם כו'", וא"כ יש פתחון פה לבעלי תשובה, "אם חטאו צבור אומרים לו לכו אצל צבור", כל מי שיבוא היום עם י"ג מידות של רחמים הקב"ה ישמע לו כמו למשה רבנו.

כלי מלא מחזיק

ובמדרש (שהש"ר א ג), נמשלו דברי תורה במים כו', מה מים אם אין אדם צמא אינה ערבה בגופו, כך תורה אם אין אדם עיף בה אינה ערבה בגופו, עכ"ל. כמו שמים אינם מתוקים אלא למי שצמא להם. באופן רגיל אדם לא נהנה ממים אלא א"כ הוא צמא להם. אדם ההולך במדבר בלי מים ולפתע מוצא מים לשתות, איזו שמחה יש לו, "תחית המתים". כך דברי תורה אינם ערבים ואינם נדבקים בגופו, א"כ הוא "עייף" להם, כשהוא מרגיש צמאון, כשהוא מרגיש שחייב ואינם חיים בלא תורה, רק אז מתקיימים בו דברי תורה. זהו עומק הענין במה שאמרו חז"ל להקדושים בלשונם הזהב, "כלימלא", מלא בצמאון.

ב. אבל זאת יש לדעת, שאם אדם מרגיש שזה לא מציאותי במצב שלו, הוא מבין שזה ענין מאד חשוב ויקר ונשגב אך הוא חושב שהוא לא שייך לענין הזה, וממילא הוא מסתייג מזה, אצלו לא תתקיים החכמה. על אף כל הצמאון הגדול הזה, אם הוא רואה שזה דבר נשגב לפי המצב שלו, לאט לאט הוא יתרחק מזה. כדי שתתקיים החכמה צריך האדם, ביחד עם הצמאון, להרגיש שזה שייך, "עלה נעלה וירשנו אותה". וזהו ענין "ויגבה לבו בדרכי ה'", לדעת שעם כל זה שהענין הוא נשגב, אבל זה שייך, זה מציאותי, זה בר קיימא, ואז הוא יתקשר לזה.

א. עבודה זרה (ד' ב'), וא"ר יהושע בן לוי לא עשו ישראל את העגל אלא ליתן פתחון פה לבעלי תשובה, שנאמר "מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אותי כל הימים וגו'" (דברים ה כו), והיינו דא"ר יוחנן משום ר"ש בן יוחאי לא דוד ראוי לאותו מעשה, ולא ישראל ראוי לאותו מעשה, לא דוד ראוי לאותו מעשה כו', ולא ישראל ראוי לאותו מעשה, דכתיב "מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אותי כל הימים", אלא למה עשו, לומר לך שאם חטא יחיד אומרים לו כלך אצל יחיד, ואם חטאו צבור אומרים לו לכו אצל צבור.

ופרש"י, לא עשו ישראל את העגל, כלומר גבורים ושליטים ביצרם היו ולא היה ראוי להתגבר יצרם עליהן, אלא גזירת מלך היתה לשלוט בהם כדי ליתן פתחון פה לבעלי תשובה, שאם יאמר החוטא לא אשוב שלא יקבלני אומרים לו צא ולמד ממעשה העגל שכפרו ונתקבלו בתשובה.

ויש להתבונן היאך באים ואומרים לדור שחטא שיעשו תשובה ויקבלו אותם, והא ראייה מדור המדבר "שכפרו ונתקבלו בתשובה", והרי לדור המדבר היה מליץ יושר כה גדול - משה רבנו! לכן קבלו את תשובתם. אבל

א. "ובלב כל חכם לב נתתי חכמה" (שמות ל"א ו). ובברכות (מ"א), וא"ר זירא ואיתימא ר' חנינא בר פפא בא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם, מדת בשר ודם כלי ריקן מחזיק, מלא אינו מחזיק, אבל הקב"ה אינו כן. מלא מחזיק, ריקן אינו מחזיק.

עוד איתא להלן שם (ב"ה א'), אמר ר' יוחנן אין הקב"ה נותן חכמה אלא למי שיש בו חכמה שנאמר יהב חכמתא לחכימין כו', שמע בר תחליפא בר מערבא ואמריה קמיה דר' אבהו, א"ל כו' אנן מהכא מתנינן לה, דכתיב "ובלב כל חכם לב נתתי חכמה" [וראה ב'אור יהל' שהרחיב לבאר מאמר חז"ל זה כיד ה' הטובה עליו, וראוים הדברים למי שאמרן].

וביאור הענין במה שאמרו חז"ל "כלי מלא מחזיק" נראה, שעד כמה שיש לאדם צמאון לחכמה, לפי זה החכמה מתקיימת אצלו. לא די במה שאדם נהנה מחכמה. הרי בפשטות כל אדם ישר כשהוא שומע דבר חכמה, אזי הוא נהנה, אבל אדם כזה, הגם שנהנה כשמרגיש שזו סברא אמיתית, אך עדיין הוא לא הגיע למדרגת הצמאון. רק כשהלב מלא עם צמאון, "כלי מלא", מלא בצמאון, אז מתקיימת בו החכמה. "ובלב כל חכם לב נתתי חכמה", איזה חכם לב, אדם שהוא בגדר "כלי מלא", שלבו מלא עם צמאון.

דמיטב ברו"ג, אמן.
2. וע"ע בשיחה לפרשת פקודי, "אז שבו אל מעלת אבותם" (אות ד).

1. מתוך הספר 'שפתי כהן', נכתב ונערך ע"י הרב איתמר אלשיך שליט"א. זכות רבנו זצ"ל תעמוד לו ולביתו להתברך בכל מילי

"כָּאֵב אֶת בֶּן יִרְצָה"

עצמי כאז בימי ילדותי כשעמדה אמי הרבנית הצדקת זצוק"ל עלי וקראה לפני מילה במילה "שמע ישראל", כלומר: שמע אתה הישראלי מצות אביך שבשמים, שבתורה שבכתב ושבעל פה, בין שתבין או לא תבין טעמם והוא (עיקר א') "אמונת תורה מן השמים".

"ד' אלוקינו" דהיינו: הוי-ה הוא רחמים, ואלוקים - מידת הדין, כלומר: ודע כי כל מה שיפגשך בעולם, בין לטוב בין להיפך הוא בהשגחתו יתברך, אם לשכר על עשותך רצונו, או לענשך על עברך ח"ו על דבריו, ולא ח"ו במקרה פגשך דבר והוא (עיקר ב') "אמונת השגחה".

"ד' אחד", רצונו לומר אבל דע כי גם כשייסרך ח"ו אבינו שבשמים, כאב את בן ירצה, לא ח"ו לנקום על שעברת על רצונו, רק להעידך לשוב מטעותך, או לנסותך. ובין כך ובין כך הוא למען היטיב לך באחריתך בעולם שכולו טוב בעולם הבא, והיינו "ד' אחד" רצונו לומר גם מידת הדין, גם מידת הרחמים, הוא מאחדותו יתברך בעולם האחדות, שאין שם הרכבה והיינו (עיקר ג') "אמונת השארת הנפש".

[והעיר הג"ר שריה דבליצקי שהכוונות של התפארת ישראל המוזכרות כאן הם רק בתוספת לכוונות שנתבארו בשו"ע (סי' ס"א ס"ו, וסי' ס"ה ס"א)]

כמה חיזוק ותענוג אנו מקבלים מדברי ה"תפארת ישראל" לדעת, שכל ענין ואפילו קטן ביותר בא לנו בהשגחה גמורה מאת ד' יתברך, ואין כאן לא מקרה ולא טעות, וכל זאת מידו האוהבת והחומלת והמיטיבה של הקב"ה וממילא אין אנו פוחדים משום דבר.

ולאידך גיסא: כשם שאנו שמחים ומודים על מידת הרחמים, כן הוא יחסנו למידת הדין ח"ו, וזו וגם זו יגיעונו להטבה שלמה בעולם הבא.

והרי זו מידת אמונה המשמחת ומעודדת אותנו בכל רגע! מול כל מצב שמתחדש לנו בעולם. אין פחד! יש בטחון! אין בכיה, יש שמחה! והרגשה רגועה כתינוק הנישא בזרועותיו האוהבות והמלאות חמלה של האומן - אבינו מלכנו רוענו.

הרמח"ל בדרך ד' (ח"ד, פ"ד) מוסר בדינו מהלך מעשי ותעצומות כח איך להביא שלום ושלוה עלינו ועל כל העולם, "שכאשר מלכותו יתברך שמו נודעת, ומודים בה כל בראיו, נמצא בברואים כל טוב וכל שלווה, והברכה מתרבת בהם, ושלומם מתגדל.

ובהתפרץ העבדים, ואינם משתעבדים ומודים במלכותו יתברך - כל טוב חסר, והחושך מתגבר, והרעה שולטת.

והנה נמשכים ענינים אלה בדרכי ה' בכל חלקי הבריאה, העליונים והתחתונים, הפועלים והנפעלים... ואולם, היות מלכותו יתברך נודעת או לא נודעת, נמשך בודאי ממעשי התחתונים, ...

אך מה שצריך עתה לענייננו, שאם יהיה טעם לכך שיופיע הבורא יתברך במלכותו וימלוך על עולמו, יימשך מזה הטוב הרב והשלווה הגדולה לנבראים, ותרבה ההארה, הקדושה והטהרה וכל דבר טוב, וכחות הרע יהיו נכפים ומשועבדים ולא יקלקלו טובת העולם.

ואם לא, הנה הקדוש ברוך הוא מסתיר פניו ואינו מגלה כח ממשלתו, וכוחות הרע מתפרצים ושולטים, וכל תולדות

"ורוח סועה וסער תסמר שערות בשרי" (סליחות) **פיוט** זה הוא בבואה למצבנו הנוכחי. משמים אנו נחרדים מקול "המביט לְאָרֶץ וְתִרְעַד". פסוקי התוכחה זוקפים אצבעות למולנו "וְשַׁלַּחְתִּי דָבָר בְּתוֹכְכֶם" "אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף וְשָׁנַיִם יְגִיֶּסוּ רַבָּה" "בְּבִקְרַת תֹּאמֶר מִי יִתֵּן עָרֶב וּבָעָרֶב תֹּאמֶר מִי יִתֵּן בִּקְרַת מִפְּחָד לְבָבְךָ" הרחוב נלחם איש באחיו "בְּיָמַימֵי הָהֵם אִין מְלֹךְ בְּיִשְׂרָאֵל, אִישׁ הִשָּׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה". **הקב"ה** מזמן אותנו ל"שיעור כללי" של אמונה ואהבה המתקבל מצדנו כשיעור מאיים, מבהיל ומביך מאוד בעקבתא דמשיחא. חוצפא יסגי "ירהבו הנער בזקן", ואנחנו לא נדע מה נעשה.

מחי התגובה ההולמת מצדנו?

ראשית, אמונה!!! הרבה אמונה!! בכמות ובאיכות. כשיש אמונה כבר סרה מיד תחושת ה"בהלה". אצל היהודי המאמין אין פחד אין פאניקה ואין היסטריה. במליצה ניתן לומר שצריך את הויטמינים: **אֵי - בֵי - סִי** דהיינו: **אֵי - אמונה** שהכל נובע מאיתו יתברך. **בֵי - ביטחון**. **אמונה** מצמיחה בטחון והישענות על בורא עולם, אבינו רוענו שיושיענו ויגאלנו. **סִי - ועד** שישועת ה' תגיע - סבלנות ושמחה - הרבה שמחה!

היכן רוכשים את הויטמינים האלו?

ראשית, חשוב להתרחק מהשקפה של "כֹּחַי וְעַצְמִי יָדִי", לנוס מדיעות רעות המתפשטות בעולם, ומאינשי דלא מעלי המפיצים אותם, ובראשם "כלי התשקורת". חובה להתרחק מבורות מים רעים אשר לא יכולו המים אלא נחשים ועקרבים. המסוכנים שבהם הם "קוי נייעס" המציגים את עצמם כשייכים למחנה של יראי השם והמה מבלבלים את דעתנו ומציעים "פתרונות" ברוח הרחוב וכדומה.

את סכנת רעידת האדמה מגרשים ע"י השקעות דמיוניות בחיזוק הבתים כאשר לכל אחד ברור שאין שום כסף בעולם שיכול לתת ביטחון גמור. את שטפון הצונאמי בחוף הים הם פותרים ע"י שלט בחוף המסמן לאיפה לברוח כשמתחיל "צונאמי" (זו לא בדיחה, זה דבר קיים). את הקורונה ממגרים ע"י מסיבת עיתונאים שבה חושפים לראשונה באופן דרמטי "את שמו" של החיסון הישראלי מנס ציונה (גם זה לא דמיון - הבדיחה הזו היתה באמת). ואת הרוצחים מגרשים ע"י חלוקת נשק חינם לכל אזרח כולל בחורי ישיבה.

עלינו להתרחק מהשקפות הרחוב ודעותיו ולשוב לשתות מים זכים ממעינות מים חיים של התורה ויראיה.

ומכאן לחיזוקים בכח האמונה במי שאמר והיה העולם ומחדש עולמו בכל יום תמיד:

בדברים מעוררים מאוד בענין זה העשירנו בעל ה"תפארת ישראל" (- הוא המחבר של ביאור יכון ובוועז על המשניות) בצוואתו לבניו:

(אוצר החכמה "בעל תפארת ישראל וצואתו" עמוד 11 סעיף ט')

"בכל" קריאת שמע תכוונו בפסוק שמע ישראל בג' עיקרים, וכן נהגתי תמיד מיום שהאיר ד' עיני, בכל עת שאמרת הפסוק הקדוש הזה, העברתי ידי על עיני ודמיתי את

י) ול"ג פשוט שמטרת הסימנים היא להזכיר בקיצור את סדרן של כל מצוות הלילה למען שלא ישכח או יטעה. אבל אין צורך להזכיר כל פרטי הדין של כל אחד ואחד של הסימנים האלו.

לכן די לומר "קדש" וכל אחד יודע שמקדשין על כוס יין. וכן יודעים שצריך לשתות בהסיבה. "ורחץ" כל אחר יודע דיני נטילת ידים. "כרפס" לזכור שצריך לאכול הכרפס, וידוע שהוא ירק שצריך לטובלו במי מלח וכדומה.

ט) ושם בעמ' נ"ט הקשה, מדוע לא נזכר בסימנים של קדש ורחץ וכו' זכר להסיבה, וכן אין בו זכר לארבע כוסות. ותיירץ שאולי מחמת שהסיבה אינה עיקר מצוה רק טפל לקידוש, למצה, ולכוור ולצפון שבסימנים, וכן הד' כוסות טפלים לקדש שהוא כוס הראשון. גם י"ל שד' כוסות נכללין בקדש ומגיד וברך והלל, דאלו הדברים תקנו להאמר על הכוסות, דשתאן שלא על הסדר לא יצא. ועל הסיבה אולי ס"ל בעל הסימנים כהרבי"ה שאינה נוהגת בזה"ו.

כאב את בן ידצה המשך מעמוד 3

הנה ערכו לפנינו שני ענקי עולם, הרמח"ל והתפארת ישראל דרכים סלולות ומעשיות בהן יכול כל אחד ואחד מאיתנו, אתה, ואני, וכולנו, כאן והרגע! להעמיד, למעשה, דרכי ישועה וברכה ושלוש לנו ולכל באי עולם, ובמהרה ישקוט הסער הסוער סביבנו, והשקט והשלוש ישובו לשרות בלבנו ובמעשינו ובכל העולמות ובא לציון גואל.

"ה' אלוקינו ה' אחד"

הענין הזה הוות בכל מקום שהן שייכות שם, והוא כלל כל הרעות הנמצאות בעולם.

והנה, בהיות ישראל מתחזקים בכל יום על דבר קריאת שמע, ומקבלים מלכותו יתברך, ומודים בה בליבם ובפיהם, מופיע הקדוש ברוך הוא בעולמו, וכוחות הרע נכפים תחת הטוב, ונמשכת הברכה לעולם, "עכ"ל.

בליל שבת קודש בין קבלת שבת למעריב ישאו דברים הרבנים הגאונים

אור אביעזרי - מורנו מרא דאתרא שליט"א
אילת השחר - הרב יהונתן פרלמן שליט"א
זכרון אליהו - הרב אברהם לב שליט"א
חניכי הישיבות (שושנים) - הרב בועז גאולה שליט"א
חניכי ישיבות (פרויקט) - הרב דניאל אמרוסי שליט"א
קוית' ה' - הרב דוד שטרן שליט"א
שערי תפילה - הרב משה ערערא שליט"א

שיעור מורנו הגר"י טשזנר שליט"א
ב'דף היומי בהלכה' - 'הלכות תפלה'

בימים א' - ה' 21:00 - 20:30 בכיהמ"ד קוית' ה' (היכל שמואל)
מהנלמד ב'דף היומי בהלכה': הטעם שמתפללים תפילה הדרך בלשון רבים גם כשהולך יחיד?

דרוש סיוע לוגיסטי בהפצת הגליון
פרטים במערכת

אי"ה גליון חג הפסח יוקדש לזכרו ולע"נ של מורנו ורבנו הגאון הצדיק רבי שמשון דוד פינקוס זצוק"ל, היה שותף בזכות גדולה זו.

לתשומת לב הוצאות הדפסת הגליון מרובות. לתרומות, הקדשות והנצחות 0527679598 או בנדרים פלוס:

עניינים נחוצים - תורת רבותינו שבדרום

לע"נ מרת יהודית ב"ר אלימלך אליעזר ע"ה שהשבת י"ח באדר יום האירצייט. ת.נ.צ.ב.ה.
נדבת חתנה הרב יהושע רוטמן וב"ב שליט"א

לע"נ ר' יוסף בן חנה ז"ל ומרת סוליקה בת שמחה ע"ה נדבת בנם הרב אילן אברג'ל שליט"א. זכות זכוי הרבים תעמוד לו ולביתו להתברך בכל מיילי דמיטב ברו"ג, אמן

לע"נ מרת שרה זוריה בת גינה ע"ה נלב"ע כ"ג באדר ת.נ.צ.ב.ה.
נדבת חתנה הרב מנשה אהרני וב"ב שליט"א

לע"נ ר' זאב ב"ר אברהם ריגלר ז"ל
נלב"ע כ"ב באדר תשנ"ב ת.נ.צ.ב.ה.

נדבת הרב נדב פרן וב"ב שליט"א לרגל השמחה השרויה במעונם בנישואי בנם הבה"ח יהודה לייב הי"ו עב"ג תחי' למשפ' ביום בשעט"מ. יה"ר שיהא הזיווג עולה יפה. ומשמחה זו יושפע שפע שמחות ויתברכו בכל מיילי דמיטב ברו"ג. בורא עולם בקנין השלם זה הבנין.

נדבת הרב יאיר שלמה פרידמן וב"ב שליט"א לרגל השמחה השרויה במעונם בנישואי בתם תחי' עב"ג הבה"ח שמואל חיים אברהם הי"ו בשעט"מ. יה"ר שיהא הזיווג עולה יפה. ומשמחה זו יושפע שפע שמחות ויתברכו בכל מיילי דמיטב ברו"ג. בורא עולם בקנין השלם זה הבנין.

נדבת הרב יעקב ארבל וב"ב שליט"א לרגל השמחה השרויה במעונם בנישואי בנם הבה"ח יהודה לייב הי"ו עב"ג תחי' למשפ' דרעי בשעט"מ. יה"ר שיהא הזיווג עולה יפה. ומשמחה זו יושפע שפע שמחות ויתברכו בכל מיילי דמיטב ברו"ג. בורא עולם בקנין החתונה תתקיים א"ה ביום חמישי כ"ג אדר באולמי' בלו קאסל' רח' נורדאו 20 אשדוד.

נדבת הרב החפץ בעילום שמו וב"ב שליט"א לרגל השמחה השרויה במעונם בהולדת נכדחם תחי'. יה"ר שיזכו הוריה לגדלה לתורה לחופה ולמעשים טובים. וירוו רב נחת יהודית מכל יוצ"ח כ"י ויתברכו בכל מיילי דמיטב ברו"ג.

נדבת הרב נדב פרן וב"ב שליט"א לרגל השמחה השרויה במעונם בנישואי בנם הבה"ח יהודה לייב הי"ו עב"ג תחי' למשפ' ביום בשעט"מ. יה"ר שיהא הזיווג עולה יפה. ומשמחה זו יושפע שפע שמחות ויתברכו בכל מיילי דמיטב ברו"ג. בורא עולם בקנין השלם זה הבנין.

לכבוד החתן הבה"ח חיים ברוך טיטלבוים הי"ו לרגל אירוסיו עב"ג למשפ' גודמן בשעט"מ. יה"ר שיהא הזיווג עולה יפה. ומשמחה זו יושפע שפע שמחות ויתברכו בכל מיילי דמיטב ברו"ג. בורא עולם בקנין השלם זה הבנין.
הוקדש ע"י הגיסים וב"ב שליט"א